

Om Anders lägger sin Vädulok
hals (d. v. s. om det faller snö), och vädulok-
så ligger den till Proce- märken.
næ.

En viss dag i Åker. (säger
man minns i vilken)
Så man lyder använde
Väduloken genom att
lägga en "hävvesta" (en
kalvrisa) på en stovvete

på en akter. Om "bästskan"
blev liggande på stenen 2557
över natten, blev det
nackert vörödet.

När Peter Kato (Peter Cathed.)
lägger kato, ligger den
sin Procrato.

2557

Om man råkar lägga Fotsmarsch,
samma en en nystruket linne,
läker d. dyf. så ad ett
veck i form av en ruta
bildades, så kallades detta
likfäll eller likeruta.
Det betyder, ad det snart
skulle bliva lika släktas.

Skåne
Frosta
Mona Rosén
Mppd. 1929

Mppd. av Bonde Nilsson
Berätt. Iron Nilsson

4
LUNDS UNIVERSITET:
FOLKMINNESARKIV

2557

Så men Nilsson till - Bloss.
Sammnan med några
andra ungdommar för
många år sen såg i
grannens lusthus sent
en natt, då de varit vid
dansbanan. Finns de se
en lyktstunt vare på en
morse. Råd som det var
kom det farandes upp
med dem. Då de sprunget

upp. Järvarn det man blev
åter synligt långt därifrån 2557
ute på härmarskarna.

Sagens. visste inte mer om
det. än att det var en S. K.
gästklass.

En gammal kvinna i byn Skatter
Slavavot, som kallades
Dagokristinaw, heddade ofta
pengar i sin källare och
ovan uppe på joren.
(joren = jorden, marken.)
Hon såg ihland en snake i
källaren och hon drog
ad snaken drog pengarna
dit uppe från en skurose
ovanför huset.

2557

Si parna hade blodled-Folkmedicin
ning, brukade man laga
rotten av gul urta. Den
kallades blodrot. Roten
kavades och det sjuka bra-
suvet fick urkaket att
dricka.

2557

In som inte visste, Ramsor och
vad han skulle säga för rim.
rim, då de äro julagäten Grörim.
sade: "Jag kan inte rimma
för gröden.
Se för di andra
nöden. (nöten).

2557

Så någon var dålig Muran.
så reds eller hade krampi-
dits av muran. Det hjälpte
att röka den sjuka. Om inte
annan räddelse fanns lin-
bands, så blössades runt
huvudet 3 gånger med tänd-
stickor.

Man tog också en duk
och bildade en ögla i en
duken. I öglan stack man

en sax och så smangde man
tre gånger rits och tre gånger
arvit runt huvudet på den
sjuke. Om där var "nåd"
hos den sjuke, så hade saxen
glidit ur öglan, då skulle
vecklades upp igen. Inom
Stillesons moder sade om sin
man då han var "kåsen"
(stöt, tröt, halvdölig): "Ja för väl
sa sagsen kring de, du ha
säkert kommit ut nåd."

2557

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

2557

Skogsmannan häll Lin i Skogsmannan.
Stora "sköva" (skogar). Hon
visade sig ibland för folk
och då förvillade hon dem.
Hon grina, så de skrall i
sköven. (så det skade i skogen).

Sven Nilsson såg ofta inne Spökeri
i en "snabe" (skogsdrunge) hur
det lyste och ibland sprakade
i bröstapparna.

Sonen Albert såg en gång ett
ljusst sken i en hasselbudda och
därframför en stor svart hund.
Han talade inte om det förrän
dagen efter, då hade han
blivit sjuk.

Skäre
Frosta hö.
W. Rörums te.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

13

2557

Sven Nilssons moder hade Bäckhästen
ofta vid bäckhästen. Hans
nu 35-åriga dotter prästod
med beaktning, att hon
också vid bäckhästen.

En gång, då hon gick i sällskap
med sin några år yngre bröder,
såg hon bäckhästen hoppa
över en å. Han var alldeles
vit. Hon blev sjuk efteråt.

Saxem. s husken hade bralligen
vid backuhasten en gång för 2557
hon blev mycket sjuk. Sven
Nilsson räskade henne med
bländad röskelse, som han
käfte på apatiskt.

Sven Nilssons fader och en man
sin stada på lozan en gång
och töskade. Rids som det var,
kom en häst och littede in
genom dörren. De gungo ut
och klappade honom och
gungo då se, ad rampen var
uppknuten. De löste upp den
och spattade på den, men

Det skulle de aldrig gjort,
för de blevo sjuka efteråt
En 11-12 skalpsojkar måtte en
gång bäckshästen. Han blev
så långt ut alla kunde sätta
sig upp på den. Sen sate vad
då: "Kors i Jesu Kristi Kors.
Kan ju då allri ses ut så långt
ut kors!" så plötsligt var hästen
borta och skalpsojkarna stod
på marken.

Bäckshästen kunde om-
skapa sig som han ville.
Sagensammans väger asten en

2557

gammal man - hans marbror -
var ute och gjorde en kväll.

Så fick svågern syn på en 2557
man vid sidan om vägen,
men han litade en enda
ödetod. Svågern sade: "Marbror!"
Marbrorden svarade: "Försst påg
o gack!" Sedan efter fick
svågern krossor (kvislar) i ansiktet
och så blev han het o konstig.

Samma sväger och 3 st.
fick hade varit ute och rundat
en kväll och på hemvägen skulle
de passera över en å. Så

Swajern var midt på bron
ropade han neråt vaktinet:

2557

"Var ä du bäckhäst? Ja vill
ria på de." Jamen fick han
ria. Han blev så tröt, så de
gick ut stycke, så han var
hunnigen ut vilu sig. Så efter
en stund tröttheten gick över
sade han: "Se nu väl o va
fri för 'mon!"